

Het zal wel door het grauwe herfstweer komen, maar ik begin langzamerhand te vermoeden dat er *crisis* in de lucht hangt. Vraag me niet hoe ik dat weet, ik heb daar nu eenmaal een scherp ontwikkelde neus voor. Geen reden om depressief van te worden: vaak vind je pas vanuit de diepste ellende het pad omhoog. Vraag maar aan de *feel good guru's* van deze wereld. Of je nu Tony Robbins (laat je innerlijke kracht vrij!), Eckhart Tolle (ben je klaar om wakker te worden?), Rhonda Byrne (ook jij kunt *The Secret* doorgronden) of zelfs – vergeef me – Buddha heet, allemaal hebben ze eerst als laveloze, getourmenteerde paria's in de goot liggen janken.

Reddingsplan

Pas daarna kwam dat unieke moment van verlichting, waarin ze braken met alle chaos in hun hersenpan en één met de kosmos werden. En zo.

Het zal wel onverbeterlijk optimisme zijn, maar het lijkt me een goed idee om ook deze crisis te zien als een keerpunt. Een bij uitstek mooi moment om af te rekenen met alle rommel die zich in de loop van de tijd heeft opgestapeld. Gebeurt in de markt ook. Complexe, via indirecte constructies met elkaar verweven financiële producten worden opgeruimd. Dubieuze leningen worden geparkeerd of afgeschreven. Ordinair, korte termijn winstbejag wordt verboden. Waar nodig wordt vers kapitaal geïnjecteerd, letterlijk als nieuwe start.

Terug naar de eenvoudige, overzichtelijke fundamenten. Van de weeromstuit krijg je visioenen hoe goed zo'n grote schoonmaak zou kunnen uitpakken in de IT-huishoudingen van deze tijd.

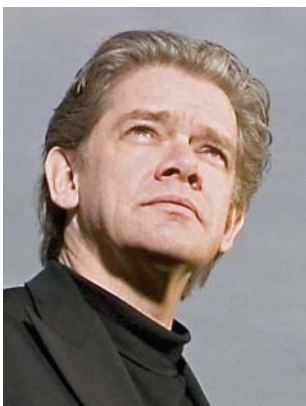
Stel je voor, het water staat zo hoog aan de lippen, dat er ruimte ontstaat om de systemen compromisloos aan te pakken. Zonder dat iedereen een mening heeft. Wat zou het een stuk simpeler kunnen.

Ellenlange XML-berichten die worden vertaald naar ondoorgroendelijke objectgeoriënteerde domeinmodellen, die daarna met *object-to-relational mappers* (haalt u tussendoor gerust even adem) met geweld worden geperst in een kapot genormaliseerde relationele database. Dat is een pervers dominospel waar de gemiddelde Amerikaanse hypotheekconstructie bij afsteekt als een wonder van eenvoud. Hoog tijd om de kracht van het relationele datamodel te herontdekken en als basis neer te zetten. De rest van de software wordt daar dan omheen opgebouwd.

Die zou als een natuurlijk verlengstuk moeten werken, niet als een verknipt doel op zich. Veel verouderde applicaties staan stijf van de bedrijfslogica en afleidingsregels, als een onontwaaarbaar kluwen verward met de rest van de code. Aanpassen is levensgevaarlijk, want de rest van het systeem kan bij de geringste beweging tot stof vergaan. De beste remedie is daarom om zulke stukken in zijn geheel te verwijderen. Met de nieuwe generatie BPM (*Business Process Management*) en BRE (*Business Rule Engine*) kunnen processen en regels extern worden gedefinieerd, dicht tegen de bedrijfsvoering aan. Applicaties worden er niet alleen een stuk lichter en overzichtelijker van, maar de flexibiliteit neemt ook nog eens sterk toe.

De hele verzameling in eigen huis ontwikkelde toepassingen die allemaal ongeveer hetzelfde doen, misschien is het nu wel de tijd om ze in één klap te vervangen door een standaardpakket? Zie het maar een beetje als *herfinanciering*. Dat geldt ook voor die zelfgemaakte *Enterprise Service Bus*: tien jaar geleden stond het ding stijf van de innovaties, nu is het een blok aan het been dat elke dag zeurderig om aandacht vraagt. De markt is bezaaid met open, gestandaardiseerde oplossingen. Door ze als vervanging van de eigen huisvlijt in te voeren, ontstaat ademruimte op de ontwikkelafdeling. En die is hard nodig om straks weer te kunnen groeien en nieuwe gebieden te betreden.

Ga er eens goed voor zitten en de ideeën voor versimpeling en verbetering stapelen zich verder op. Een *Reddingsplan voor de IT*: misschien is het wel nu of nooit. «

Ron Tolido
tolido.blogspot.com